

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovanému **PharmDr. N. M.**, pre trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovanie s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 5 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na neverejnom zasadnutí v Bratislave 25. novembra 2010 o odvolaní krajského prokurátora v Nitre a obžalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 14. apríla 2010, sp. zn. 5 T 3/2005, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 **z r u š u j e s a** napadnutý rozsudok **v celom rozsahu**.

Podľa § 259 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 **s a v e c v r a c i a** Krajskému súdu v Nitre, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo 14. apríla 2010, sp. zn. 5 T 3/2005, bol obžalovaný PharmDr. N. M. uznaný za vinného z trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovanie s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. c/, ods. 5 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.) na skutkovom základe, že

ako štatutárny a odborný zástupca verejnej lekárne I. v obci K., IČO: X., poskytujúci lekárenskú starostlivosť v odbore lekárenstvo na základe rozhodnutia Krajského úradu v Nitre, odbor zdravotníctvo – štátny krajský farmaceut č. Zdrav.: 99/03925 zo dňa 18. júna 1999 a disponujúci rozhodnutím Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky v Bratislave č. a-OPL-283/99 zo dňa 26. júla 1999 – povolením na obstarávanie, skladovanie a výdaj omamných látok a psychotropných látok

zo skupiny II. a III. prílohy č. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch,

napriek tomu, že odber takého množstva balení Rohypnol tbl. 20 x 1 mg s obsahom látky Flumitrazepam, ktorá je v zmysle citovaného zákona č. 139/1998 Z. z. zaradená do III. skupiny psychotropných látok, vôbec nezodpovedal obvyklej spotrebe a výdaju predmetného lieku v lekárni X. na lekársky predpis,

v období od 18. septembra 2000 do 18. apríla 2001 nakúpil od distribučných firiem F.F., a. s., V., D., spol. s r. o., B., a B., a. s., N., celkovo 6362 balení lieku Rohypnol tbl. 20x1 mg, pričom počas kontroly v lekárni X., vykonanej dňa 15. mája 2001, na základe podnetu Sekcie štátneho dozoru a kontroly, odbor kontroly a sťažností Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky v Bratislave č. SŠDK: 669/2001 – Kr zo dňa 3. mája 2001 a poverenia Krajského úradu v Nitre č. 2/2001 zo dňa 11. mája 2001, bolo zistené, že za obdobie 1. októbra 2000 – 15. mája 2001 bol zaevidovaný príjem 735 balení lieku Rohypnol tbl. 20 x 1 mg a výdaj 208 balení uvedeného lieku, avšak v čase kontroly sa v lekárni nenachádzalo žiadne balenie lieku Rohypnol tbl. 20 x 1 mg,

z množstva 6 154 balení lieku Rohypnol tbl. 20 x 1 mg, s ktorým obvinený zaobchádzal v rozpore so zákonom a ktorého hodnota predstavovala sumu vo výške najmenej 6 154 000 Sk (204 275,38 eur), obvinený najmenej 3 800 balení lieku Rohypnol tbl. 20 x 1 mg predal neznámym osobám v hotovosti, bez lekárskeho predpisu a so zvyšnou časťou 2 354 balení uvedeného lieku naložil doposiaľ nezisteným spôsobom,

uvedeným konaním obvinený porušil ustanovenia § 4 ods. 2 a § 14 písm. a/, písm. d/, písm. k/, písm. n/ zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch a ustanovenie § 36 ods. 2 písm. s/ zákona č. 140/1998 Z. z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 187 ods. 5 Tr. zák. za použitia § 40 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, pričom na výkon uloženého trestu bol podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 49 ods. 1, § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť – poskytovanie lekárenskej starostlivosti v odbore lekárenstvo.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný PharmDr. N. M. do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č. l. 900), pričom včas podané odvolanie zdôvodnil prostredníctvom obhajcu osobitným podaním (č. l. 920-921). V zákonom určenej lehote podal proti tomuto rozsudku odvolanie i krajský prokurátor (č. l. 928-931) v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch svojho odvolania krajský prokurátor uviedol, že odvolanie podáva do trestu, pretože súd nesprávne použil zmierňovacie ustanovenie § 40 ods. 1 Tr. zák. Pre použitie tohto zmierňovacieho ustanovenia neboli splnené zákonné podmienky, preto uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby nebolo opodstatnené. Taktiež vytýkal súdu prvého stupňa, že pri uložení trestu zákazu činnosti neurčil jeho dobu. Navrhol preto podľa § 258 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby § 187 ods. 5 Tr. zák. so zaradením na výkon trestu do prvej nápravno-výchovnej skupiny. Zároveň navrhol obžalovanému uložiť trest zákazu činnosti – poskytovanie lekárenskej starostlivosti na primeranú dobu (8-10) rokov.

Obžalovaný PharmDr. N. M. v dôvodoch svojho odvolania uviedol, že odvolanie podáva do výroku o vine ako aj do výroku o treste. Poukázal, že ustanovenie § 187 ods. 1 Tr. zák., z ktorého bol uznaný za vinného, je úmyselným ohrozovacím trestným činom a naplnenie skutkovej podstaty tohto trestného činu si vyžaduje zavinenie v zmysle § 4 Tr. zák., čoho sa on nedopustil. S liekom Rohypnol nakladal zákonne, pretože mal na túto činnosť oprávnenie od Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky.

V rozsudku krajského súdu sa mu kladie za vinu, že pri nakladaní s uvedeným liekom porušil ustanovenia § 4 ods. 2 a § 14 písm. a/, písm. d/, písm. k/, písm. n/ zákona č. 139/1998 Z. z. Citované ustanovenia zákona vymenúvajú povinnosti držiteľa povolenia na manipuláciu s týmito látkami. Svoje povinnosti si splnil, pretože s liekmi narábal v rámci zdravotnej starostlivosti. Namietal, že kontrola, ktorá bola vykonaná v lekární 15. mája 2001, bola vykonaná v jeho neprítomnosti, čím boli porušené jeho práva a záujmy ako kontrolovaného objektu. Vykonaná bola v rozpore s § 11 ods. 2 zákona č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej

správe, pretože nebol včas a vopred vyrozumený o predmete a účelu kontroly. Namietal, že pracovníci kontrolnej skupiny nevykonali kontrolu všetkých miestností, pretože kľúče od miestnosti, kde mal uložené špecifické lieky medzi nimi aj Rohypnol mal iba on, čo mal potvrdiť aj svedok B.. Poukazoval na skutočnosť, že mu nebolo umožnené vykonať inventarizáciu omamných a psychotropných látok a prípravkov, v rámci ktorej by vykonal všetky potrebné úkony na objasnenie skutočností ako bolo s liekmi nakladané. Ďalej sa mu kladie za vinu, že porušil dôležitú povinnosť, ktorá mu vyplýva z jeho zamestnania, povolania alebo funkcie. Aj toto konanie však predpokladá, aby medzi porušením dôležitej povinnosti a následkom trestného činu bola príčinná súvislosť. Podľa rozsudku získal prospech veľkého rozsahu, pričom na určenie ceny z takého konania bolo pre krajský súd smerodajné odborné vyjadrenie Národnej protidrogovej jednotky Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky. Záver súdu nevychádza z daného skutkového stavu, pretože v spise niet jediného dôkazu o tom, že by liek Rohypnol predával do drogového prostredia a že tabletky boli podkladom pre výrobu drogovkej látky. Rohypnol predával na lekársky predpis najmä starším ľuďom, a to aj do Domova sociálnych služieb v K. Navrhol k tomu vypočúť riaditeľa domova J. J., čo mu však súd odmietol. V roku 2001 sa Rohypnol predával na lekársky predpis za 8-12 Sk, záležalo na balení. Určiť cenu lieku na základe odborného vyjadrenia NPJ predpokladá, že boli produkované dôkazy o tom, že liek bol úmyselne distribuovaný do drogového prostredia. V jeho prípade to nebolo preukázané a rozsudok je postavený len na domnienkach a predpokladoch. Výsledok kontroly v jeho lekárni bol podkladom pre jeho trestné stíhanie, nakoľko nemal v poriadku evidenciu a že liek bol objednaný v neobvyklom množstve. V tejto súvislosti namietal, že akékoľvek porušenie zákona, predpisu, normy nemusí byť a nie je hneď trestným činom. Ako licencovaný lekárnik mal právo nakladať s týmto liekom. Znovu zdôraznil, že liek nikdy nepredával drogovu závislým ani do drogového prostredia. Odberateľmi liekov boli väčšinou starší ľudia, policajti, vojaci a colníci a ich rodinní príslušníci.

V závere svojho odvolania vytýkal súdu prvého stupňa, že uložený trest je nezákonný, pretože neporušil žiadnu dôležitú povinnosť, ktorá mu vyplýva zo zamestnania a nezískal žiadny prospech veľkého rozsahu. Liek predával na lekársky predpis za maloobchodné ceny platné v lekárňach v r. 2001, čo bolo na úrovni 8-12 Sk za jedno balenie. Napadnutým rozsudkom mu bol uložený aj trest zákazu činnosti, avšak súd neurčil dobu trestu, z čoho vyplýva, že mu bol uložený doživotne, čo zákon neumožňuje. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a domáhal sa oslobodenia podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

V prospech obžalovaného podal odvolanie i náhradný obhajca JUDr. M. K., ktorý mu bol ustanovený opatrením predsedníčky senátu z 8. februára 2010. Z ustanovenia § 40a ods. 2 Tr. por. však vyplýva, že náhradný obhajca môže svoje práva vykonávať iba vtedy, keď práva obhajoby nemôže vykonávať zvolený alebo ustanovený obhajca. V prípade obžalovaného však zvolený obhajca riadne uplatňoval svoje práva, preto odvolací súd nemohol na odvolanie náhradného obhajcu prihliadať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, postupujúc vzhľadom na ustanovenie § 564 ods. 4 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) účinného od 1. januára 2006, podľa predpisov dovtedy účinných, t. j. podľa zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení neskorších predpisov, po zistení, že neprichádza do úvahy rozhodnutie podľa § 253, preskúmal podľa § 254 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal rozhodol. Krajský súd sa dôsledne nevyrovnal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho treba jeho rozsudok považovať za chybný (§ 258 ods. 1 písm. b/ Tr. por.) a nepresvedčivý z hľadiska skutkových zistení, existujú závažné pochybnosti o správnosti skutkových zistení (§ 258 ods. 1 písm. c/), pričom nesprávne je aj rozhodnutie o treste (§ 258 ods. 1 písm. d/ Tr. por.).

Tieto zistenia sú dôvodom toho, že najvyšší súd rozhodol o odvolaní krajského prokurátora i obžalovaného PharmDr. N. M. na neverejnom zasadnutí, pretože zistené chyby nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí (§ 263 ods. 1 písm. b/ Tr. por.).

Podľa § 2 ods. 5 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a vykonávajú v oboch smeroch dôkazy, nečakajúc na návrh strán. Priznanie obvineného nezavaruje orgány činné v trestnom konaní povinnosti preskúmať všetky okolnosti prípadu.

Podľa § 2 ods. 6 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností

prípade jednotlivu a v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 11 Tr. por. konanie pred súdmi je ústne; dôkaz výpoveďami svedkov, znalcov a obvineného sa vykonáva spravidla tak, že súd uvedené osoby sám vylúča.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, ako aj na verejnom alebo neverejnom zasadnutí smie súd prihliadať len na tie dôkazy, ktoré boli pri tomto konaní vykonané.

V prerokúvanej veci podľa zistenia najvyššieho súdu krajský súd, ako súd prvého stupňa, nepostupoval dôsledne v intenciách citovaných ustanovení. Nevykonával vo veci všetky potrebné dôkazy a pokiaľ vypočul svedkov, tieto výsluchy boli nedostatočné a následne pri hodnotení vykonaných dôkazov nepostupoval v súlade s vyššie citovanou zásadou.

V prvom rade je potrebné uviesť, že v prerokúvanej veci krajský súd rozhodoval na základe obžaloby Krajského prokurátora v Nitre z 8. júna 2005 pod č. Kv 80/03, ktorú podal na obžalovaného PharmDr. N. M. pre skutok popísaný v obžalobe a právne posúdený ako trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 5 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. Súd prvého stupňa vo veci prvýkrát určil termín hlavného pojednávania 6. februára 2006 na dni 10. až 12. mája 2006. Na žiadosť obhajkyne obžalovaného bol tento termín hlavného pojednávania zrušený a zároveň stanovený nový termín na 18. mája 2006. Vo veci boli následne určené viaceré termíny hlavného pojednávania, avšak pre rôzne prekážky na strane obžalovaného (o. i. aj zdravotné dôvody) sa vo veci nekonalo. Prvé hlavné pojednávanie, na ktorom sa vykonávalo aj dokazovanie sa uskutočnilo až v dňoch 4. a 5. decembra 2007. Prerokúvaná vec nie je skutkovo ani právne náročná, napriek tomu od dôjdenia veci na súd do vyhlásenia napadnutého rozsudku (14. apríl 2010) uplynula neprimerane dlhá doba. Niet sporu o tom, že na pried'ahoch vo vybavovaní vecí má svoj podiel i samotný obžalovaný, avšak neodôvodnené pried'ahy sú aj na strane súdu prvého stupňa, ktorý vo veci od 22. apríla 2008 do 22. januára 2009 neurobil žiadny úkon.

Podľa zistenia najvyššieho súdu v posudzovanej veci súd prvého stupňa pochybil, keď pri ustálení skutkového stavu prevzal doslovne popis skutku z obžaloby krajského

prokurátora. Zisťovaniu skutkového stavu nevenoval dostatočnú pozornosť. Nasvedčuje tomu aj zistenie, že pri dodávke lieku Rohypnol od spoločnosti F., a. s., do lekárne obžalovaného započítal dvakrát tú istú dodávku liekov. Nevšimol si, že faktúry na č. l. 507 a 515 na dodávku 40 balení lieku sú totožné. Taktiež z oznámenia spoločnosti B., a. s., na č. l. 109 vyplýva, že dňa 4. júna 2001 zaslali Ministerstvu zdravotníctva Slovenskej republiky kompletnú dokumentáciu odberu liekov z lekárne obžalovaného (kópie faktúr, dodacích listov a kópie príjmových dokladov a faktúr platených v hotovosti). Bolo povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní zadovážiť tieto doklady. Nakoľko orgány prípravného konania tieto dôkazy nezabezpečili, mal tieto doklady zadovážiť súd prvého stupňa a oboznámiť ich v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní. V tejto súvislosti sú potom opodstatnené námietky obžalovaného, že súd jeho obrane nevenoval náležitú pozornosť. Z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný v kritickom období objednal väčšie množstvo lieku Rohypnol, preto bola do ním vedenej lekárne vyslaná kontrolná skupina, ktorá vykonala kontrolu dňa 15. mája 2001. O výsledku kontroly spísala záznam o kontrole (č. l. 32-34), ktorý záznam za lekárňu podpísala pracovníčka lekárne E. K. Vo veci boli vypočutí aj členovia kontrolnej skupiny, a to ešte pred vznesením obvinenia obžalovanému. Pritom na hlavnom pojednávaní títo svedkovia si už pre odstup času na podrobnosti nepamätali a súd ich výpovede z prípravného konania prečítal (napr. Mgr. P., PharmDr. V. a ďalší). Boli prečítané aj výpovede, ktoré urobili pred vznesením obvinenia, pričom z rozsudku sa nedá zistiť, na základe ktorých konkrétnych výpovedí súd dospel ku skutkovým záverom. Súd prvého stupňa opomenul na jednu z vyššie citovaných základných zásad trestného konania, že smie prihliadnuť len na skutočnosti, ktoré boli prebrané na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom vykonané.

Výsluchy svedkov na hlavnom pojednávaní boli nedostatočné, najmä členov kontrolnej skupiny, pretože neuvádzali, ktoré miestnosti prezreli a nevyplýva to ani zo záznamu o vykonanej kontrole. Na hlavnom pojednávaní sa to snažil objasniť obhajca obžalovaného, ktorý svedkom kládol otázku, ktoré miestnosti podrobili kontrole, avšak súd tomu nevenoval žiadnu pozornosť. Pritom obžalovaný tvrdil, že lieky obsahujúce omamné prostriedky mal uskladnené v miestnosti, od ktorej mal kľúče iba on sám. Bude potrebné k tomu vypočuť pracovníčky lekárne, či takáto miestnosť existovala, vedieť o tom mal pritom aj svedok L. B., ktorého bude potrebné k tomu vypočuť. Okrem toho pracovníčky kontrolnej skupiny potvrdili vo svojej výpovedi, že nemali ku kontrole všetky potrebné doklady a vychádzali iba z údajov, ktoré zistili v počítači obžalovaného, ktorá evidencia však

nezodpovedala skutočnosti, pretože obžalovaný si evidenciu riadne nevedol, čo možno už teraz jednoznačne konštatovať. To však ešte neznamená, že sa tým dopustil žalovaného trestného činu. Obžalovaný sa domáhal vypočutia svedka J. J. riaditeľa D., ktorý mal potvrdiť, že liek Rohypnol dodával do tohto domova. Pritom aj svedkyňa E. K. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že obžalovaný pripravoval balíky liekov pre domy dôchodcov, nemocnicu a vojakov, z rozsudku však nevyplýva, ako sa s touto skutočnosťou súd vyrovnal. Podľa názoru najvyššieho súdu mal súd k veci vypočuť aj riaditeľa domova sociálnych služieb. Rovnako zostalo neobjasnené z čoho súd vychádzal, že obžalovaný predal 3 800 balení lieku bez lekárskeho predpisu. O tomto počte vypovedal svedok PharmDr. M., ktorému sa s tým mal priznať obžalovaný, čo však obžalovaný poprel. Malo to vyplývať aj zo záznamu o prerokovaní nedostatkov z č. 1. 57. Pri tomto prerokovaní mala byť aj svedkyňa Ing. O., ktorá však nič o tom nevedela. Uvedený záznam však nepodpisovala ako osoba prítomná, uvedenú skutočnosť preto nemožno považovať za jednoznačne preukázanú, keď sú pochybnosti o tom, aké množstvo Rohypnolu sa v čase kontroly v priestoroch lekárne skutočne nachádzalo.

Trestného činu nedovolennej výroby a držania omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. c/, ods. 5 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto neoprávnene omamnú látku predá alebo inak sprostredkuje, alebo

podľa ods. 5 písm. a/ ak činom uvedeným v odseku 1/ poruší dôležitú povinnosť,

písm. b/ ak čin spácha vo veľkom rozsahu.

Z právnej vety rozsudku súdu prvého stupňa je zrejmé, že súd považoval v prípade obžalovaného za naplnené tie znaky vyššie uvedeného trestného činu, ktoré spočívajú v tom, že neoprávnene predal alebo inak sprostredkoval psychotropnú látku (v danom prípade liek Rohypnol) a taký čin spáchal tým, že porušil dôležitú povinnosť a čin spáchal vo veľkom rozsahu.

Odôvodnenie rozsudku však nie je na požadovanej úrovni a nezodpovedá požiadavkám § 125 Tr. por. Súd sa obmedzil len na stručnú reprodukciu jednotlivých dôkazov vrátane reprodukcie výpovede obžalovaného z prípravného konania. Z rozsudku však nevyplýva, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Len citovaním textu zákona zdôvodnil, prečo konanie obžalovaného naplnilo znaky žalovaného trestného činu podľa § 187 ods. 1 písm. c/, ods. 5 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. Opomenul, že pre naplnenie základnej

skutkovej podstaty sa vyžaduje, aby páchatel' neoprávnene konal niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písm. a/ až d/. Pre naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa odseku 5 sa vyžaduje, aby činom uvedeným v odseku 1/ porušil dôležitú povinnosť, ktorá mu vyplýva z jeho zamestnania, povolania alebo funkcie alebo uvedený čin spáchal vo veľkom rozsahu.

Pritom obžalovaný ako vyplýva z predloženého spisového materiálu vykonával lekárenskú činnosť na základe povolenia príslušného orgánu a taktiež bol od 26. júla 1999 držiteľom povolenia na zaobchádzanie s omamnými látkami vydaného Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky, ktorú skutočnosť konštatoval aj súd prvého stupňa v tzv. skutkovej vete napadnutého rozsudku. Pokiaľ ide o výklad pojmu omamná a psychotropná látka, orgány činné v trestnom konaní vychádzajú zo zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších noviel, ktorého súčasťou sú aj prílohy, kde sú uvedené jednotlivé druhy liekov obsahujúcich psychotropné látky. Liek Rohypnol je zaradený v prílohe č. 1 do III. skupiny týchto látok. Uvedený zákon upravuje aj zaobchádzanie s týmito látkami v ustanovení § 4. Povinnosti držiteľa povolenia pri nakladaní s uvedenými látkami upravuje ustanovenie § 14 písm. a/ až písm. n/, pričom uvedený zákon v ustanovení § 39 upravuje aj ukládanie pokút za porušenie povinností zo strany držiteľa povolenia v správnom konaní. Obžalovanému sa podľa napadnutého rozsudku kladie za vinu porušenie povinností uvedených v 4 ods. 2 a § 14 písm. a/, písm. d/, písm. k/, písm. n/ zákona o omamných látkach, resp. § 36 ods. 2 písm. s/ zákona č. 140/1998 Z. z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach v platnom znení. Z rozsudku však nevyplýva, prečo súd zistené porušenia obžalovaného kvalifikoval ako trestný čin, v čom videl jeho neoprávnené konanie, v čom videl porušenie dôležitej povinnosti a napokon prečo jeho konanie kvalifikoval ako konanie vo veľkom rozsahu. Netreba pritom zabúdať, že liek Rohypnol obsahuje psychotropnú látku flunitrazepam, ktorá je síce uvedená v prílohe č. 1 v III. skupine psychotropných látok, avšak bol v kritickom období predpisovaný lekárom na liečbu chronickej nespavosti u starších ľudí. Naopak v priebehu dokazovania nebol produkovaný žiadny dôkaz o tom, že obžalovaný predával liek osobám drogovovo závislým, resp. osobám, ktoré neoprávnene s uvedeným liekom obchodovali. Ďalej najvyšší súd upozorňuje, že pri trestnom čine nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 Tr. zák. pri posudzovaní toho, či páchatel' spáchal čin vo veľkom rozsahu (ods. 5 písm. b/) je potrebné vychádzať z rozdielu medzi sumou, za ktorú páchatel' drogu nakúpil a za ktorú ich predal, pritom v danom prípade nemožno jednoznačne vychádzať z ceny, ktorá je uvedená

v odbornom vyjadrení Národnej protidrogovej jednotky Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky. Z takto stanovenej ceny sa vychádza iba v prípadoch obchodovania s omamnými prostriedkami, ktoré nie sú voľne dostupné ani na lekársky predpis (heroín, kokain a pod.).

Napokon treba uviesť, že najvyšší súd sa plne stotožnil s námietkami krajského prokurátora aj pokiaľ ide o výrok o treste. Súd prvého stupňa totiž dostatočne nezdôvodnil, prečo v prípade obžalovaného neukladal trest podľa zákonnej trestnej sadzby, ale použil zmierňovacie ustanovenie § 40 ods. 1 Tr. zák. Rovnako súd prvého stupňa pochybil pri ukladaní trestu zákazu činnosti. Opomenul totiž stanoviť výmeru tohto trestu.

Vzhľadom na zistené pochybenia súdu prvého stupňa najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 a podľa § 259 ods. 1 Tr. por. prikázal krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Úlohou krajského súdu bude vykonať úkony, nevykonanie ktorých sa v tomto rozhodnutí vytýka, starostlivo vyhodnotiť vykonané dôkazy v súlade s ustanovením § 2 ods. 6 Tr. por. jednotlivo, ako aj v ich súhrne a potom vo veci znovu rozhodnúť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 25. novembra 2010

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková